

Posudek vedoucího bakalářské práce Jitky Houskové

VLIV ZKUŠENOSTI PRÁCE DOBROVOLNÍKA S MENTÁLNĚ POSTIŽENÝM V PROGRAMU AKCE PONTONY O.S. MÁME OTEVŘENO? NA DOBROVOLNÍKOVY POSTOJE TÝKAJÍCÍ SE MENTÁLNĚ POSTIŽENÝCH OSOB

FHS UK PRAHA 2010

Co se týče zvoleného tématu - v odborných kruzích je pozornost věnována především lidem trpícím nějakým postižením, chorobou atd., méně pozornosti však upoutávají lidé, kteří se o tyto jedince starají. Autorka se ve své práci zabývá postoji dobrovolníků v konkrétní organizaci. Volbu tématu oceňuji, neboť právě postoje, které dobrovolníci vůči postiženým zastávají, mohou do značné míry ovlivňovat kvalitu jejich odvedené práce. Autorka sama se v této oblasti angažuje, osobní nasazení a vhléd do problematiky jsou v práci patrné. Předložená práce má část teoretickou a empirickou.

Teoretická část je přehledně strukturována, je obsahově přiměřená, autorka se každou z kapitol snaží konkrétně vztáhnout k o.s. Máme otevřeno a potažmo k cíli práce, což usnadňuje sledování autorčiny myšlenkové linky a redukuje nejistotu týkající se relevantnosti do textu zařazených poznatků. Problematika postižených lidí je zde nahlížena z mnoha perspektiv, což oceňuji a pokud je to možné, tak jsou tyto perspektivy reflektovány i z pozice dobrovolníka. To se týče i kapitoly o postojích.

V empirické části autorka formuluje několik výzkumných otázek, které vycházejí a navazují na teoretické poznatky uváděné v části předchozí a na něž hledá pomocí kvalitativní strategie odpovědi. Volba polostrukturovaného rozhovoru jakožto techniky sběru dat je adekvátní a náležitě zdůvodněná. Kapitulu o zpracování a interpretaci dat považuji za zdařilou, informačně nosnou, autorka získaná data porovnává s poznatky uvedenými v části teoretické. Během celé empirické části (a ponejvíce v závěrečných kapitolách o kvalitě a etice výzkumu a Diskuze) autorka správně reflektuje svou pozici výzkumníka nikoliv nedotčeného vlastní praktickou zkušeností s tématem a zdůrazňuje nezbytnost vlastního odstupu při výzkumu. Zajímalo by mne, jak konkrétně by mohl být podle autorky výzkum její vlastní osobou

ovlivněn. Oceňuji, že autorka poměrně zevrubně diskutuje možná omezení a úskalí svého výzkumu (např. týkající se možného zkreslení vzpomínek informátorů) a naznačuje cesty pro potenciální navazující výzkumy – jistě by bylo užitečné v bádání na tomto poli pokračovat.

Práci považuji za zdařilou, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím známkou 1.

V Praze dne 24. srpna 2010

Mgr. Eva Richterová